

LAIVAS

No. 46. Metai X

Lapkričio-Nov. 8, 1930

IN SR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

MATO 22, 15—21.

ANUO metu parisiejai nuėję padarė sutartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbis ir mokini Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirūpini, nes nežiūri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: valia duoti ciesaoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Ciesoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas ciesaoriaus ciesaoriui ir kas Dievo Dievui.

TATUNGFU (Kinija). Dievo ir artimo meilės vedami eina misijonieriai į visas pasaulio šalis. Daug jų žuva. Jie yra tos meilės aukomis. Jų gyvybė paaukota teikia sielų gyvybę kitiems.

Gauta žinių, kad dabar meseniai mirė nuo ypatingos šiltinės du misijonieriu Kinijoje. Jų vienas yra kun. Emilius

Lekcija.

PILYP. 1, 6—11.

BROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jummyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liūdytojas, kaip aš jūsų visų trokštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintusi žinojimu ir visokiu išmanymu, kad jūs brangintumėte geresnius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriui.

Luypaerts, filozofijos profesorius Tatungo seminarijoje, o antras jaunas kunigas da tik antri metai dirbęs misijų darbą.

Nesurandama vaistų nuo tos baisios šiltinės, kuri puola europiečius šiaurinėje Kinijoje.

Belgijos ir Olandijos misijonieriai daugiausiai dirba Mongolijoje.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Bendroji Maldos Apaštal. Intencija

Lapkričio mėn. 1930 m.
Patvirtinta ir palaiminta Šv. Tėvo
Pijaus XI.

Pagalba Skaistykloj Esančioms Sieloms

Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, bent jūs, mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištiko mane" (Job. 19, 21). Pasigailėjimas yra meilės ir teisingumo padarinys. Pažvelkime į meilę, o paskui į teisingumą. Dievo ir artimo meilė — yra du svarbiausieji įsakymai. Dievą privalome mylėti už visa labiausiai, o artimą, kaip save.

Artimo meilė gali reikštis įvairiai: bendru prielankumu, pagarba, gera nuomone, žodžiais ir darbais. Bet geriausia toji artimo meilė pasireiškia kuomet kitą asmenį ištinka nelaimė. Mylintis artimą žmogus širdingai stengiasi nelaimingam padėti. Nemylintis — vien pašiepia ir pasijuokia iš nelaimingo.

Kol esame gyvi, patys galime daug gerų darbų padaryti ir susirinkti nuopelnų dangui. Kitaip yra su tais, kurie bandymo dienas yra baigę. Jiems nuopelnų laikas praėjo. Jie yra išėngę amžinumon. Laimingos sielos, kurios savo sąžinėj neturi nuodėmių, kurios begyvendamos atsilygino Dievo teisingumui už padarytas klaidas, netobulumus, ydas ir nuodėmes. Jos be galo džiaugiasi amžina laime ir tuomi, kad nevengė atgailos darbų. Bet didelė sielų daugybė atsiskiria su šiuo pasauliu, apsunkintos atleidžiamųjų nuodėmių ir bausmių už jas; jas spaudžia Dievo teisingumui padarytos skolos ir jos negali būti amžinoj laimėj, kol neatsilygins iki paskutiniam pinigėliui. Į dangų 'neįeis nieko sutepta,' (Apr. 21, 27) sako šv. Jonas.

Artimo meilė reikalauja, kad mes pagalbėtume savo malda, pasninku ir kitais

gerais darbais kenčiančioms skaistykloje sieloms.

Bet ne vien meilė to iš mūs reikalauja; teisingumas ir mūsų pačių nauda mums sako, jog privalome melstis už Skaistykloj esančias sielas.

Visa ką mes nuo tėvelių paveldėjome: turta, garbę ir t.t. už tą visą, gal, jie turi smarkiai skaistykloje atgailauti. Gal toje laikinų bausmių vietoje yra mūsų brangieji tėvai, tėvukai ir seneliai. Gal ten dejuoja ir maldauja pagalbos besišaukdami mūsų mylimiausi asmenys: šeimynos nariai, giminės, draugai, pažįstamieji, mūsų tautos asmenys. Gal mūsų dvasios vadai — kunigai turi atgailoti, kad per mažai mus barė, draudė nuo uždraustų dalykų. Gal ten yra ir tos sielos, kurios iš mūsų kaltės pateko skaistyklon. Neapleiskime jų. Atsiminkime ir tas, kurios yra visų pamirštos. Aukokime už visas skaistykloj esančias sielas įgyjamus atlaides, visus savo gerus darbus, ypač gi šiame lapkričio mėnesyje.

Geriausia, brangiausia auka — tai Išganytojo nekruvinoji Auka — Šv. Mišios. Jei galime, paprašykime, kad mūsų intencija už skaistyklos sielas kunigas atnašautų Šv. Mišias, jei to padaryti negalime, tai bent dažniau nueikime, bažnyčion išklaustyti Šv. Mišių ir jas už brangius mirusius paaukokim.

Bažnyčioje yra išgalėjęs paprotys, jau nuo šv. Gregoriaus laikų, per ištisą mėnesį t. y. per 30 dienų atnašauti Šv. Mišių auką už vieną kurią sielą. Tokios Mišios vadinasi Gregorinės. Bažnyčia jas gausiai apdovanojo atlaidais ir tikisi, jog

gailestingasis Dievas priims Bažnyčios maldas ir dovanos visas bausmes tai sielai, esančioj skaistykloje, už kurią yra laikomos Šv. Mišios.

Kad paskatinus tikinčiuosius uoliau pagelbėti skaistykloj kenčiančioms sieloms, suteikia visuotinius atlaidus Uždūšinę dieną visiems atlangantiems bažnyčiai. Reikia tik būti Dievo malonės stovyje ir sukalbėti kiekvieną kartą 6 Tėve mūsų, 6 Sveika Marija ir 6 Garbė Tėvui... Šv. Tėvo intencija.

Uždūšinę dieną visi altoriai yra privilegijuoti, t. y. su visuotiniais atlaidais už tas sielas, už kurias kunigas atnašauja Šv. Mišias. Marijonų globai pavestose bažnyčiose Šv. Tėvo yra suteikti ypatingi atlaidai 7 metų ir 7 gavėnių už dalyvavi-

mą pamaldose per visą Uždūšinės Oktavą ir visuotini už dalyvavimą per visas Oktavos dienas.

Bažnyčia nori visus paskatinti prie gailestingumo.

Žinokime, kiek būsime gailestingi gyvi būdami skaistykloj kenčiantiems, tiek išvaduotosios mūsų maldomis sielos pagelbės mums greičiau išeiti iš to baisaus kalėjimo ir bausmių vietos.

Lapkričio mėnesyje prašysime V. Dievo malonės, kad visi katalikai pasirūpintų teikti gausią pagalbą skaistykloj esančioms sieloms.

Gregorinėms Šv. Mišioms aukas priima Marijonai. Adresas: Marian Fathers 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

* * *

„Pasigailėkite manęs, pasigailėkite manęs, bent jūs, mano prieteliai, nes Viešpaties ranka ištiko manę.“ (Jobo 19, 20).

Pradžios Mokslas Lietuvoje

1929-1930 m. visoje nepriklausomoje Lietuvoje, be Klaipėdos krašto, buvo 2,386 pradžios mokyklos, iš jų 2,158 lietuvių, 122 žydų, 25 lenkų, 16 vokiečių, 13 rusų, 7 latvių, 45 mišros. Tokiu būdu visų pradžios mokyklų lietuvių buvo 90,5 nuoš., kas rodo visai normalų pasiskirstymą pagal gyventojų tautybes.

Švietimo ministerija laikė 166 mokyklas, jų tarpe 155 lietuvių, 2 žydų, 1 lenkų, 8 mišrias. Savivaldybės laikė 2,157 mokyklas, jų tarpe 1977 lietuvių, 103 žydų, 11 lenkų, 10 vokiečių, 7 latvių ir 37 mišrias. Organizacijų laikomų ir švietimo ministerijos šelpiamų buvo 32 mokyklos, jų tarpe 21 lietuvių, 9 žydų, 12 lenkų ir 1 rusų.

Viso pradžios mokyklose mokė 3,777 mokytojai, jų tarpe lietuvių mokyklose 3,317, žydų 244, lenkų 40, vokiečių 29, rusų 18, latvių 8, mišriose mokyklose 87 ir atsargos mokytojų 36. Mokyklų darbu prižiūrėti ir instrukuoti buvo 37 prad-

žios mokyklų inspektoriai. Švietimo ministerijos laikomose pradžios mokyklose mokė 317 mokytojų, savivaldybių laikomose 3,329, organizacijų laikomose 45 ir švietimo min. nešelpiamose 42, pavyzdinėse pradžios mokyklose prie mokytojų seminarijų 8.

Mokytojai tautybėmis taip skirstėsi: lietuvių 3,430, žydų 258, lenkų 12, vokiečių 38, latvių 10, rusų 21, gudų 3 ir kitų 5. Lytėmis mokytojų buvo 1929 m. 1,880 vyrų ir 1,897 moterų.

Praeitais mokslo metais pradžios mokyklose mokėsi 155,288 mokiniai, jų tarpe 137,822 lietuviai. Vadinasi, lietuvių mokinių buvo 89.1 nuoš. Be to, dar vasarą mokėsi mažiukų apie 22,000. Per visus metus veikė 149 žemės ūkio klasės, kur mokėsi 2,382 mokiniai. Prie mokyklų buvo 157 darbo klasės. Prie pradžios mokyklų veikė 201 suaugusiems kursai, kuriuos lankė per 5,500 žmonių.

Katalikiškas Auklėjimas

Daug yra katalikų, kurie nesupranta katalikiškojo auklėjimo svarbos. Jie mano, kad yra savo pareigas atlikę, jei vaikus išaugino. Panašiai džiaugiasi ūkininkas išauginęs paršus, veršius ar kumelius.

Išauginimas vaikų tai nėra dar jų išauklėjimas. Dagi vėršį ir kumelį tenka "auklėti," kad jie pasidarytų naudingi žmonėms ir tinkami dirbti, tai ką bekalbėti apie vaikus. Kad jie būtų naudingi visuomenės nariai, tai reikia ne tik jie išauginti, bet ir išauklėti.

Kad katalikų tėvų vaikai būtų katalikai, reikia juos katalikiškai išauklėti. Neužtenka, kad jie nešios kataliko

vardą del to, kad užrašyti katalikais gimimo knygose. Jų gyvenimas privalo būti tvarkomas, atsižvelgiant į Evangelijos mokslą ir katalikų Bažnyčios aiškinimą. Jie privalo nuo jauniausių savo dienų, atatinkamai savo amžiui, geriau pažinti katalikų tikėjimą, geriau suprasti ir priprasti pildyti pareigas.

Katalikams tai reikia daryti neatsižvelgiant į žemiškus apsiskaičiavimus, bet atsižvelgiant į amžinąjį žmogaus likimą. Jie tai daro. Jie tam tikslui nesigaili didelių išlaidų. Bet susipratusiems katalikams jų negaila. Jie žino gerai, kad jie, darydami išlaidas katalikiškajam auklėjimui, aukoja savo tur-

tą Dievo garbei ir savo vaikų sielų išganymui. Jie ir tą gerai žino, kad toms materijalėms aukomis, jie krauja sau nenykstančius turtus danguose. Gi prie to paragino visus žmones pats Jėzus Kristus.

Vienok teko sutikti lietuvių katalikų tarpe tokių aklų ir tamsių, kad jie mano, kad katalikiškosios mokyklos yra tik dėl "biznio."

Nevelinčiau nei vienam tokiam tamsuoliui tokį "biznį" daryti, kokį daro katalikiškosios mokyklos piniginiu žvilgsniu. Jis greitai badu numirtų.

Tiesa, katalikai, kurie steigia katalikiškąsias mokyklas, ir šios stengiasi padaryti kogeriausią "biznį," tik ne tokį, kaip tie tamsuoliai mano. Katalikų "biznis" yra dvasinis. Jie nori susikrauti sau "turtų danguose" ir pelnyti kodaugiausiai sielų Kristui arba, kitaip sakant, vykinti Kristaus karaliavimą žmonių sielose.

Tamsiausi katalikai, kaip ir šviesiausi ir susipratę katalikai, lygiai kalba "Teateinie tavo karalystė." Bet tarp jų yra skirtumas. Tamsieji kalba tuos žodžius, bet nesidarbuoja, kad jie gyvenime įvyktų, šviesieji kalba ir daro, kad įvyktų tuos žodžius praktikoje. Štai "biznis."

Kad visi katalikai taptų tais šviesiais ir susipratusiais katalikais, reikalingas tas katalikiškasis auklėjimas.

Kad būtų katalikiškasis auklėjimas, reikia, kad vaikai taip pat augtų katalikiškose apystovose arba katalikiškoje atmosferoje. Yra katalikiškoji atmosfera tuomet, kai vaikai mato kitus gyvenant katalikiškai, kai jie pastebi, kad tikėjimas yra visur pirmoje vietoje ir didžiai branginamas, kai į juos iš visų pusių daromi įspūdžiai, kad be tikėjimo negalima apsieiti. Visa tai daroma ne kokių dirbtinų būdų arba veidmainin-

gai, bet tikru realiu gyvenimu ir jo gyvais pavyzdžiais.

Čia glūdo visa katalikiškojo auklėjimo prasmė.

Nors negalima dar džiaugtis pilnu džiaugsmu, žiūrint į lietuvius katalikus ir jų katalikiškąsias mokyklas, bet galima jau džiaugtis apamai Amerikos katalikų susipratimu.

Lietuviai katalikai gyvena per daug atsiskyrę nuo kitų Amerikos katalikų. Jie mažai mato ir nedaug žino, kas kitų daroma, todėl jiems atrodo, kad jų jau ir taip daug padaryta.

Katalikų Tautinės Gerbuvio Konferencijos Auklėjimo Skyrius praneša, kad šiais metais padaryta didelė pažanga katalikiškojo auklėjimo dirvoje.

Šiomet katalikiškose mokyklose Amerikoje yra 2,640,000 auklėtinių, 90,000 mokytojų ir 10,481 katalikiškoji mokykla.

Pradžios mokyklose yra 2,283,000, o mokyklų yra 7,811.

Hight Schoolių yra 2,235 ir turi 228,000 mokinių.

Katalikiškųjų kolegijų yra 171 su 102,000 studentų.

Katalikiškųjų "Normal Schools" yra 77 su 9,000 studentų.

Yra 187 katalikiškosios seminarijos su 18,000 studentų.

Paširodo, kad katalikiškojo auklėjimo dirvoje padaryta daug ir gražių vaisių ima rodytis vis daugiau.

VAIKŲ MALDELĖ.

—Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Dvasios Poterėlį kalba Lietuvos vaikučiai;
Karštos jų maldelės ir sielutės drąsios...
Dievas maloningas, duos ko nor mažučiai:
— O dangaus Tėveli, laimink mus kaimelį,
Tėvas ir mamytė te sveiki gyvena;
Laimink mūsų kraštą, visą tautą seną:
Kad Lietuva mumis džiaugtis begalėtų,
Kad laukai Tėvynės amžinai derėtų!

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

6. Skrupulai laužo stiprybės dorybę. Kas išdrįs ką didelio užsimot padaryti, kuomet paskendęs smulkmenose ir įsivaizdintos blogybės apimtas, pamiršta kariauti savo geidulius ir dvasia nupuola?

7. Labai sumažina viltį ir net ją kartais naikina, nes nustojusi siela pasitikėjimo Dievu, pradeda palaidą gyvenimą. Dievą įsivaizduoja vien kaip žiauriausią teisėją ir kankytoją. Jeigu skrupulų apimtas žmogus nekariaus drąsiai prieš juos, greit jų nugalėtas įpuls į nebiltį ir savo geiduliams davęs laisvę, su dideliu vargu tik pakils. Tokiai sielai aiškiai grėsi amžinas pasmerkimas.

Jeigu žmogus neužima Bažnyčioj atsakomingos vietos, jo skrupulai yra tik silpnybė, bet jei skrupulai apima kunigus, — pasidaro užkrečiamoji liga. Būtinai reikia apsipažinti su šia dvasios liga, atitaisyti savo intenciją doroviniuose veiksmuose, žinant, jog V. Dievas priims mūsų gerą, nuoširdų norą už darbą, jei to darbo nepajėgiame atlikti. Jis yra gailiausias ir geriausias mūsų Tėvas, kuris nenori nusidėjėlio mirties, bet kad pasitaisytų ir gyventų.

57. Skrupulų gydymas.

Kaip nurodyta, skrupulai teikia daugeriošos žalos sielai. Būtinai, tat, reikia iš tos sąžinės ligos pasigydyti. Vaistai yra nurodomi Bažnyčios pripažintų dvasinio gyvenimo mokytojų. Vieni jų liečia patį ligonį, o kiti vaistai nurodomi nuodėmklausiams. Čia paduodame šv. Alfonso patiektąsias priemones skrupulams gydyti.

1. Tuoju ir su pasitikėjimu atsiduoti Dievui, "kurs mus paguodžia kiekviename mūsų sielvarte," kaip sako šv. Povilas (2 Kor. 1. 4).

2. Reikia kovoti skrupulų priežastis, kad

pasiliautų jų padariniai. Taigi, išdidusis tegul nesivadovauja savo išmintimi; užsikirtėlis tepanaikina savo užsispyrusią nuomonę; neišmanantis turi mokytis; tingusis — dirbti; baimingasis tegul dažniau svarsto Dievo gerumą; nusiminėlius reikia suraminti; ligonius — gydyti.

3. Svarbiausi-gi vaistai, — pilnai įvykinti nuodėmklausio nurodymus. Kas nepajėgia dalykų išspręsti savo protu, pilnai turi naudotis svetimais nuosprendžiais, nurodymais.

Skrupulų paliestasis asmuo turi žinoti:

1. Negali būti pilno tikrumo doroviniuose veiksmuose, būtent, taip įvertinti, kaip V. Dievas juos įvertina.

2. Nuoširdžiai ir atvirai išpažink savo nuodėmklausiuo sąžinės sunkenybes.

3. Su dideliu pasitikėjimu ir nuolankumu pilnai ir akiai jo klausyk.

4. Kilus abejonėms, jas paniekink. Tos abejonės pas kitus žmones gal būt protingos, bet nieko nereiškia ligotos sąžinės asmeniui. Šiam svarbu tik norėti nenusikalsti V. Dievu.

5. Kovok skrupulus priešingais jiems veiksmais.

6. Sekartok praėjusių išpažinčių, nebent visiškai būtum tikras, kad ji buvo neverta, šventvagiškai atlikta. Nepradėk išnaujo svarstyti tik ką atliktos išpažinties, nors sukiltų abejonė, ar nepamiršęs buvai mirtinąją nuodėmę pasakyti.

7. Nebėginėk per nuodėmklausius, ieškodamas, gal kuris tavo abejonėms pritaris; laikykis vieno kol pagysi.

8. Nesiginčyk su kitais skrupulų klausime.

9. Melskis nuolankiai ir su pasitikėjimu, nepakartodamas maldų, ar intenciją panaujindamas. Maldos metu reikia melstis, o nesvarstyti, ar turi išsiblaškytų, ar ne.

Nuodėmklausiam yra patarima, kad su skrupuliantais būtų kantrūs, atsargūs, išmintingi ir mažai su jais kalbėtų.

1. Dvasios vadovas turi būti kantrus, nes skrupulų gydymo eiga yra ilga, sunki ir varginga. Ligonis turi rasti jame tikrą tėvą, prielankiausį draugą, kuris jo abejones išblaškytų ir padėtų pataisyti sąžinę.

2. Turi atsargiai tyrinėti kilusių skrupulų priežastis ar yra visame kame skrupuliatas, ar tik kai kuriuose dalykuose.

3. Privalo išmintingus duot nurodymus, kas darytina. Tie patarimai ir įsakymai turi būt bendri, visiems tinką nuostatai, nes skrupulais sergantieji nesugeba ypatingų, atskirų nuostatų sau pritaikyti, bet nuolat abejoja, ar gerai paaiškinę nuodėmklausiu, ar dabar yra, nuodėmklausio numatytasis veiksmas, ar tie įsakymai gerai tinka šiam laikui ir t.t.

4. Atsakymas į paklausimus turi būt aiškus, trumpas, diktatoriškas, be abejonių priemaišo.

5. Reikalaudamas klusnumo, nuodėmklausis neprivalo nei kiek nusileisti ligonio norams; gali kartais įsakyti net nuodėmės bausmę, jei drįstų neklausyti.

6. Negalima skrupulianto klausinėti apie abejojamus dalykus, nei leisti jam save kaltinti abejonėmis.

7. Prie išpažinties galima leisti vieną, daugiausiai du kartų savaitėje; ji turi būti trumpa.

8. Negalima apsunkinti ligonio daugybe patarimų. Turi būt duotas vienas, kitas bendras nuostatas.

9. Jei skrupuliantas bijosi visame kame nusikalsti, patartina jam to viso neboti, kur nėra aiškios nuodėmės.

10. Lai niekad neabejoja savo gerų darbų intencija, nes nėra būtino reikalo ją aiškiai panaujinti prie kiekvieno gero veiksmo, — ji nuolat pasilieka, kol nėra atšaukta.

§4. IŠORINĖS NELAIMĖS.

58. Kokios būna nelaimės ir jų priežastys.

Skaudus pojučių ir žmogaus dvasios valymas įvyksta išorinėmis nelaimėmis. Jos — tai erškėčių vainikas išdidžiai galvai, o nuopelnų

aureolė šventiems. „Gerai man, Viešpatie, jog mane nužeminai, kad tavo teisybės išmokėčiau,“ (Ps. 118, 71) sako Pranašas, „nes ką Viešpats myli, baudžia; plaka gi jis kiekvieną sūnų, kurį priima,“ mokina šv. Povilas (Žyd. 12, 6).

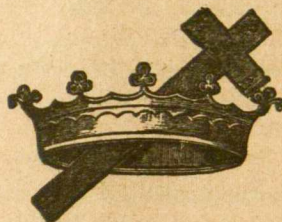
Išorinės nelaimės yra įvairios. Jos liečia mūsų valdomąjį turtą. Skaudu yra nustoti turto: pinigų, namų ir t.t., ar ugnyje jiems sudegus, ar vandenyje paskendus, ar vagims pavogus. Prie ko pirmiau žmogus buvo visa širdimi prisirišęs, — štai nustojo. Mažai pakilusiam dvasiniai be galo yra skaudu toks nelaimingas nuotikis.

Labiau už pinigą brangina žmogus savo gerą vardą bei teisingą žmonių pagarbą. Padarytoji klaida, ar kitų bloga valia atima iš mūsų turtą, — žmonių akyse būname paniekinti, pašiepti, apšmeižti. Tie, kurie pagarbos reiškė, dabar erškėčiais vainikuoja. Toks įvykis yra skaudus žmogui.

Dar skaudžiau atjaučiame nustoję mylimų žmonių: savo tėvų, brolių, seserų, giminių, — visų, su kuriais pirmiau dalinomės laime ir vargais. Žiauri mirtis yra mums, gyviems, nes gyvieji skaudžiai atjaučia nuostolį, ir savimylas ašaros, tiesa, sujungtos su prielankumu mirusiam asmeniui, karštu upeliu vilgo mūsų akis. Prailgsta skausmo dienos. Kartumas pripildo širdį. Liūdnoji vienuma apgobia žmogaus dvasią, pajunta įvykusią gyvenime spragą, liūdi ir krentasi.

Neilgai esame pasaulyj gyvenę, o kuris žmonių neturėjo šių skausmų? !

(Bus daugiau).

Marija Iš Agredos

(Užbaiga).

Katarinos jaunesnioji sesuo Jeronima keletą metų gyveno su ja. Ar ji kuomet nors ištekėjo ar ne, neteko sužinoti, bet vienuolynan ji neįstojo. Bet ji įkvėpė Marijai Kornelytei jos kūdikystėje didelį tikėjimą, pamaldumą, Dievo ir artimo meilę.

Pranas ir Katarina buvo taip pat labai pamaldūs ir didžiai ištikimi savo tikybos pareigoms. Buvę jiedu ir labai gailestingi. Niekuomet niekam neatsakė pagalbos svarbiuose reikaluose. Jiedu lankė ligonius ir ramino nelaimių paliestus. Be to jiedu buvo labai darbštūs ir viską uoliai tvarkė ir atydziai prižiūrėjo.

Marijai suėjo du metu. Ji pelnė tuomet Dievo šviesą. Jos protas pakilo daug aukščiau jos amžiaus. Ji gavo dovaną regėti visą žmonių giminę, visus jos vargus, menkumą ir visišką priklausomybę nuo Dievo. Nuo to laiko ta kūdikis gyveno tik mintimis apie Dievą ir kaip Jam geriau patikti. Ta gautoji Dievo šviesa suteikė jai tokį krikščioniškojo mokslo pažinimą, kad jai buvo leista priiminėti šv. Komuniją daug anksčiau negu buvo priimta tuose laikuose.

Būdama aštuonių metų ji padarė amžinąjį mergystės įžadą. Kaip nekalta tokio amžiaus kūdikis galėjo tokį dalyką sumanyti? Tai pasidaro įtikėtina žinant, kad ji buvo pelnusi ypatingąjį Dievo apšvietimą.

Sulaukus dvylikos metų Marija pareiškė tėvas, kad ji trokšta pasilikti vienuolė. Tėvai pasiėmė tą dalyką svarstyti. Tai bedarant, Katarinai, motinai, atėjo nepaprastas įkvėpimas arba, kaip ji tai pavadino apreiškimas. Tas

apreiškimas pasakė, kad ji ir jos vyras turį stoti vienuolijon taip pat. Ji girdeėjusi aiškų balsą tai įsakantį. Jai išrodė, kad tai jau negalima, nes ji jau turėjusi šešiasdešimt metų, o jos vyras dar senesnis. Balsas pasikartojęs ir vėl liepęs.

Tas klausimas sujudino visą šeimą, gimines ir net visą miestą.

Marija dvylikos metų ir Jeronima devynių — rėmė motinos mintį ir drąsino ją. Bet Pranas, nors ir labai buvo pamaldus, nematė galimybės tai padaryti. Kaip gi čia dabar apleisti šeimą tokiam amžiuje ir pasilikti elgetaujantiu Broliuku vienuoliu! Jis jau buvęs persenas pasilikti kunigu. Jo du sūnūs buvo kunigai, Pranciškonų vienuolijoje, ir iškilo į aukštas vietas, bet jam galėjo tekti tik žemiausia vieta.

Galutinai, jis nusileido. Įstojo vienuolijon ir liuosa valia pasiėmė žemiausią ir menkiausią vietą.

Jo brolis, Medalis, labai buvo priešingas tokiam sumanymui, bet vėliau ir pats nuėjo Prano pėdomis.

Tuom tarpu buvo statomas vienuolynas seserims vienuolėms. Statyba tęsėsi jau penkti metai. Pranas vedė visus jo reikalus. Jis sudarė ir parūpino visus legalius dokumentus. Audra iš visų pusių daužė tą darbą. Kritika po kritikos purtė statybos planus. Atrodė, kad planas yra ne praktiškas. Nežiūrint to darbai ėjo.

Galutinai, atėjo diena, kurioje Pranas turėjo ne tik nuo kritikų pasislėpti, bet ir iš jų akių.

Be Katarinos ir jos dukterų buvo ir daugiau moterų ir merginų pasirengusių stoti naujan vienuolynan. Jau buvo vienuolių, kurios paims vadovauti naujukėms. Galutinas šeimos persiski-

rimas buvo pilnas giliausių susijaudinimų.

— o —

Aš paskendau mintimis tame pasa-kojime. Mano akyse stovėjo visa ta nepaprasta šeimos drama. Mane išjudino iš gilaus susimąstymo, kuomet gerosios moterys pradėjo duoti man į rankas pyrago ir pieno. Aš jaučiausi išalkusi ir nereikėjo ilgų raginimų. Atėjo mano tėvas su kitais vyrais. Jam ir tuojaus davė užsikąsti.

Bet štai minioje prasidėjo judėjimas. Aš nemačiau, kad būtų buvęs duotas koks ženklas. Tik moterys ramiai dėjos visus savo daiktelius į dėžes ir tyliai ko tai laukė. Matėsi, kad vyrai pasiėmė daryti tvarką ir skirstyti miniai takus. Sužinojau, kad jie buvo karininkai. Jie dirbo savo darbą rimtai ir su tinkama pagarba žmonėms.

Žiūrint į veidus, matei, kad čia artinasi kas-nors nepaprasto. Juo toliau, tuo labiau ta išraiška aiškėjo. Aš pasijutau, kad man silpna ir kad mano kojos ima drebėti nuo tų susikaupusių jausmų ir gautų įspūdžių. Aš prikibau prie tėvo rankos. Jis niekuomet nebuvo kalbus, bet dabar jis buvo tokis tylus, kokio aš jo niekuomet nemačiau. Buvo matoma, kad jis nugalėtas užviešpatavusio ūpo.

Didžiosios vienuolyno durys buvo užtaisytos geležinėmis grotomis, kad minia neužgriūtų ant karsto. Per minios galvas mačiau durų viršų. Štai jos sujudo ir atsidarė. Minia pasistūmė pirmyn. Tvarka nesuiro. Minia pamaži judėjo. Ji artinosi iš vienos pusės pamatyti ir ėjo antron pusėn. Visus perėmė giliausi jausmai. Visi šluostė ašaras. Visi tylūs.

Štai ir mes jau pas duris. Pamačiau karstą. Net pastebėjau, kad tas pats, kurį mačiau Tarazonoje. Mano

dvasia virto nusteblinta jausmų masė. Bet aš mačiau ją. Aš dabar nesurandu galios, jėgų ir žodžių parašyti. bet gal aš galėsiu vėliau.

Aš ėjau toliau, pagauta, nesuprantu, kokios dvasios ir verkianti kaip ir kiekviena katalikė.

Dabar aš pamačiau mažutę Consuela, verkiančią lyg rodos jos širdis trūko. Aš nudžiovinau savo akis, kad ją suraminčiau.

“Ko gi tu verki, Consuela? — paklausiau.

— Nes Sesuo Marija mirė — atsakė.

— Bet ji mirė jau labai seniai. Ji yra dabar danguje — tariau.

— Ne. Ji yra ten karste — atsakė.

— Taip. Jos kūnas yra ten, bet jos siela yra danguje. Ji ten labai laiminga su angelais ir šventaisiais, su Santissima Marija ir el Senor Jesueristo — aš jai pasakiau, nes ispanų tie žodžiai skambėjo labai naturaliai.

Ji sustojo verkusi. Savo giliomis, aiškiais, tamsiomis akimis pažiūrėjo į mano veidą, lyg rodos iš jo ieškodama įrodymo mano žodžių teisingumo. Taip mudvi persiskyrėva.

Apeigos baigėsi. Žmonės skirstėsi į visas puses, kaip išryto jie rinkosi iš visų pusių. Vienok daug ėjo Agredon. Ne tik miestiečiai gryžo atgal miestan, bet ir daug svečių. Jie nusprendė nakvoti mieste kaip ir mes buvome nutarę.

Kaip tik mes sugryžome į savo apsisistojimo vietą, mūsų vežėjas prisistatino ir patarė nakvoti. Naktis, girdi, artinasi. Kelionė ilga. Esate pavargę po visų dienos įspūdžių. Panelei būsią labai sunku atlaikyti viską. Tai jis kalbėjo su tinkamu mandagumu ir prielankumu.

Aš laukiau tik gauti pieno stiklinę ir smukti lovon. Taip padariau. Tuo-

jaus užmigau. Bet pirma to sutarėme, kad mane pažadins į laiką, kad spėčiau nueiti bažnyčion Mišių išklaudyti. Vėžėjas prižadėjo tai padaryti, nes ir jis labai norėjo klausyti Mišių.

Ryto metu aš palikau tėvą bemiegantį ir nuėjau artimiausion bažnyčion. Aš dar nežinojau, kas yra tos Mišios, bet aš jaučiau, kad jomis aš turiu apvainikuoti visus pergyventus įspūdžius.

Visas tas mano aprašymas yra tik paviršutiniškas, apgraibomis padarytas, nes aš nerandu tinkamų žodžių, kurie pilnai išreikštų viską, ką pergyveno mano siela.

KATALIKŲ PASAULY

HANKOW (Kinija). Čia yra vyriausioji katalikų misijonierių stotis. Iš jos pranešama, kad tėvas Marchesini, pranciškonas, buvo sučiuptas banditų Suichaw'e ir jų paimtas su savim. Banditai laukia piniginio išpirkimo.

WASHINGTON, D. C. Čia yra Amerikos Katalikų Universitetas. Gale rugsėjo mėnesio užsirašė į jį 2,000 studentų, imant sykiu kunigus, klierikus ir pasaulionis.

JOHNSTOWN, PA. Vietinei Šv. Pranciškaus Kolegijai teko dovana DU ŠIMTU TŪKSTANČIŲ (\$200,000) dolerių. Ją padarė turtuolis Charles M. Schwab'as. Jis mokėsi toje kolegijoje. Jis yra jos alumnas. Kolegijai reikalinga pasidarė nauja mokslo salė. Jai pastatyti Schwab'as tuos pinigus paaukojo.

MEKSIKA. Amerikos Jungt. Valstybių ambasadorius Morrow su savo moterimi neseniai lankėsi Gualadajara valstybėje, Mexico. Aplankius jiems nekuriuos valstybės valdininkus, juos priėmė pas save katalikų arkivyskupas Oroceo. Jis

draugavo ambasadoriams jiems lankant katedrą ir daug garsių istorinių bažnyčių ir koplyčių.

Mrs. Morrow visą popietį praleido lankydamą įvairiausių indų išdirbystės vietas ir kitokias įstaigas. Tame priemiestyje yra ir arkivyskupo Oroceo rezidencija.

VATIKANO MIESTAS. Šv. Tėvas, Pijus XI, atidarė didelę parodą įvairiausių daiktų skirtų misijoms visame pasaulyje. Tie visi daiktai yra Italijos pramoninkų ir pirklių dovanos. Tai pirma tokia paroda Vatikanų Valstybės ribose.

Tarp tų daiktų galima pamatyti gražių bažnytinių indų, altorinių indų, altoriams užtiesimų, mišiaunų rūbų, net visokių valgomų daiktų, vaistų ir kitokių dalykų, kurie gali būti misijose naudingi.

LONDON (Anglija). Apysakų rašytojas Evelynas Waugh perėjo į katalikus. Katalikų Bažnyčion jį priėmė kun. Darcy, jėzuitas.

Daugiau ir daugiau žymių literatų Anglijoje priima katalikų tikėjimą. Supuvėliai katalikai, kurie neturi geros ir stiprios valios tvarkyti savo gyvenimą pagal katalikų Bažnyčios mokslą, nuo jos atpuola, bet už tat jon įeina iš protestonų ir šiaip nekatalikų daug žymių ir kilnių žmonių.

TOKYO (Japonija). Čia sunkiai susirgo misijonierius, kun. Drouart de Lezey. Apie tai išgirdo ir Japonijos Imperatorienė. Ji tuojaus pasiuntė iš savo sodo gražiausių gėlių bukietą kunigui. Ji pasiuntė jam ir nuoširdžios užuojautos laišką.

Tėvas Drouart yra mylimas ir didžiai gerbiamas nekrikščionių japoniečių del jo pasiaukojimo vargšų ir ligonių gerovei. Tas kunigas daugiausiai dirbo raupsuotųjų tarpe. Jis priėmė gerą dirvą sėti Kristaus Evangelijos sėklai.

Dvi Pasveiko

Daktarai, kurie netiki į stebuklus, laužo galvas beaiškindami stebuklingus įvykius paprastais būdais, bet tai padaryti nesiseka.

Žmonės buvo ir yra kieto sprando tikėti į Dievą, pildyti Jo valią ir žiūrėti Jo veikimą gamtoje ir žmonių sielose.

Daug įvairių įvykių aiškiai rodo, kad jie atsitiko neprigimtu būdu, bet daugelis to nenori pripažinti. Pasisako savo nežinystę gamtos jėgų ir laukia, kol jas sužinos. Belaukdami numirs ir tik numirę sužinos, ko nenorėjo žinoti, tai yra, kad yra visagalis Dievas, kuris gali viską padaryti, kas nepriešinga Jo prigimčiai, kuris labai lengvai gali padaryti didžiausių stebuklų, kurie aiškiai Jį skelbia.

Londonė daktaras W. A. Freedmanas, žydas, svarstydamas įvykį su jo pacijente, mergina Emma Johnson iš Gosforth, pasakė: „Daktarui tai labai stebėtinas dalykas.“

Emma Johnson'aitė sirgo keturis metus. Ji visiškai negalėjo paeiti. Visus tuos keturis metus išgulėjo lovoje.

Rengėsi maldininkai į Liurdą. Johnsonaitė užsimanė taip pat ten keliauti. Bet ji negalėjo iš lovos pasijudinti. Atsirado geraširdžių maldininkų, kurie pasiėmė sau našta — nešti tą ligonę nešykoje į traukinį ir kur tik reikės.

Daktaras Freedman rūpinosi ją atkalbinti nuo tos sunkios ir tolimos kelionės. Ji buvo labai silpna ir jis nesitikėjo, kad ji tesės nukeliauti.

Ji iškeliaavo.

Ji gryžo atgal su Hexham ir Newcastle vyskupijų maldininkais. Jai parvykus namo, tuojaus ją aplankė vieno laikraščio reporteris. Johnsonaitė pati išėjo jį pasitikti pas duris. Ji sveika.

Tas pats reporteris kreipėsi į dakta-

rą Freedmaną ir užklausė jo: „Ar gali, tamista, išaiškinti tą išgijimą natūraliu būdu?“

— Ne. Negaliu — atsakė daktaras.

— Tai kaip tai įvyko? — klausė reporteris.

— Išrodo, kad stebuklingai — atsakė daktaras. Ypatingai mane stebina, kad ji gali gerai vaikščioti. Jei sveikas žmogus išgulėtų tiek laiko lovoje, jis negalėtų atsikėlus taip vaikščioti, kaip ji dabar. Ji dar silpna. Ar ji visiškai išgijus, aš negaliu reikšti savo nuomonės dabar. Žiūrėsiu, ką pasakys apie šį dalyką Liurdo Daktarų Biuras ir kaip su ja eisis toliau.

Tame pačiame maldininkų būryje buvo kita ligonė. Jos vardas Charlotte Reed iš Darlingtono. Per vienuoliką metų ji galėjo šiek tiek pavaikščioti su pagalba geležinės kojos.

Ji nukeliavo Liurdan. Ten visur dalyvavo, kaip galėjo, su kitais maldininkais. Išrodė, kad su ja nieko naujo neatsitiko.

Maldininkai gryžo atgal. Ji taip pat, bet tokia, kokia išvažiavo — su savo geležine koja.

Vienok ji nustebino visus. Kelionėje iš Liurdo, trečią valandą naktį, traukinyje ji atsikėlė ir pradėjo vaikščioti vaگوно taku, palikus geležinę koja. Visi nustebė. Labiausiai nustebė daktarai, kurie keliavo kartu su maldininkais.

Tos merginos Reed motina ne katalikė. Vėliau sužinota, kad ji kartu su savo dukterim pasiuntė Liurdan prašymą, kad išgijimas jos dukters, jei tokia bus Dievo valia, įvyktų, jai gryžtant atgal. Mat, norėta, kad Reed'aitė parsivežtų su savim geležinę koja, kuri liūdytų jos išgijimą.

Paprastai, išgiję ligoniai, kriukius ir kitokias ligonių priemones, palieka Liurde.

MUSŲ DARBAI

Aukštai gerbiamas Tėve!

Dėka nepaprastam Tamstų gerumui, aš neturtingas jaunuolis jau penkti metai gaunu "Laivą" veltui. Nenorėčiau nuo jo ir toliau skirtis, nes jis per tą laikotarpį didžiausios įtakos yra man padaręs. "Laivas" man buvo nuo 16 m. amž. nuolatinis draugas, patarėju, geriausiu mokytoju. Jis man buvo laidas perplaukti per audringą ir tragingą jaunystės gyvenimo audrą. Nes kas mane suramindavo, patiešydavo kas savaite, jei ne malonus "Laivelis?" Negaliu aprašyti tos naudos, kokią patyriau skaitydamas, nemoku nė gražios padėkos parašyti gerb. Leidėjams už siuntinį. Vien iš širdies tariu dėkui, dėkui, kad nepagailėjęs tiesos kibirkštis vienam iš neturtingųjų. Už tai tegu Viešpats Tamstoms šimteriopai atlygina. Siūlyčiau "Laivą" visiems katalikams kuo skaitlingiausiai skaityti ir sekmingiausiai platinti. Lai nelieka nė vieno namų, kurių šiais metais, minint brangias Vytauto Didž. sukaktuves, nelankytų šisai laikraštis.

Gyvai esu susigyvenęs su laikraščiu, bet ir norėčiau susirašyti su jo skaitytojais. Įdomu būtų pasidalinti mintimis su užjūrio broliais bei sesutėmis "Laivo" skaitytojais. Galėtumėm pasimainyti knygomis, paveikslais, vietų vaizdais. Tai būtų labai malonu, jei gerb. skaitytojai į tai atsilieptų. Ir Tamstai už tai būsiu labai dėkingas, jei tai padėtumėte kokiū nors būdu tai įvykdyti. Be to, labai įdomiuos knyga "Kristaus Patarimų Keliais." Ar gi negalima būtų kaip nors iš Tamstų gauti.

Giliai atsiprašydamas už šiuo laišku Tamstos varginimą, dar kartą tariu širdingą dėkui gerb. Marijonų Kongregacijai už "Laivo" siuntinį ir linkiu

"Laivui" kuogeriausios ateities.

Su didžia pagarba J. Gražys.

Adresas: J. Gražys, Varniškių km.,
Vyžuonių p., Utenos apskr.
Lithuania.

Kolegijos Remėjai:

Ona Kybartienė S. Boston, Mass.	3.00
Just. Berisaitis Cleveland, Ohio ..	5.00
Wm. Pavalkienė Shenandoah, Pa.	3.00
Jul. Cicinskas Chicago, Ill.	3.00
El. Rusienė Dorchester, Mass. ..	3.00
A. Savickaitė Baltimore, Md.	3.00
B. Dambrauskienė Waterbury, Conn.	5.00
K. B. Senkaitienė Union City, Conn.	3.00
Ant. Fredrikas Dayton, Ohio	3.00
Mar. Kaminskienė Cleveland, Ohio	5.00
M. Bagdonavičienė Minersville, Pa.	3.00
A. Rusiecki Somerville, Conn. ...	3.00
Mat. Skruodenis Brooklyn, N. Y.	3.00
Tamas Daukša Harvey, Ill.	4.00
J. Katauskienė Chicago, Ill.	3.00
Mikal. Platakis Chicago, Ill.	5.00
Pov. Garliauskas Chicago, Ill. ..	3.00
Pr. Barzilauskas Rochester, N. Y.	3.00
Ona Kazlauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
P. Stankaitienė Bridgeport, Conn.	3.00
B. Linkuvienė Scottville, Mich. ..	3.00
M. Tamošaitienė Waterbury, Conn.	3.00
D. Wesalka Cumbola, Pa.	3.00
Pr. Petrauskienė N. Chicago, Ill.	5.00
Apol. Ogintienė Cicero, Ill.	3.00
P. Beinoriūtė Waterbury, Conn. ...	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aušas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

VYTAUTO SUKAKTUVĖS CHICAGOJE.

Spalių 26 d. Chicagos lietuvių istorijon įsirašė stambiausiomis raidėmis. Vytauto 500 m. sukaktuvių paminėjimas įvyko toks, kokio nieks nesitikėjo. Didžiausias optimistas net sapne nesapnavo, kad Chicagos ir apielinkių lietuviai taip skaitlingai suvažiuos Vytautui Didžiajam galvas nulenkti, pagerbiant jo 500 m. mirties sukaktuves.

Iškilmės Bažnyčiose.

Visose Chicagos lietuvių bažnyčiose ryto iškilmingos pamaldos, iškilmei pritaikinti pamokslai dar labiau žmones žadintė žadino — susiburti vienon vieton ir pasauliui parodyti, jog Vytauto dvasia lietuviuose ir po 500 m. tebėra gyva.

Išpūdingas Paradžas.

1 val. po pietų, lig Vytauto laikais, trimito balsan iš pietų, vakarų ir šiaurės kolonijų lietuviai, suplūde į dvi vietas — 18 Str. koloniją ir West Side; čia susigrupavę ir susilieję krūvon ant Ashland ave. su vėliavomis, benais ir flotais sudarė grandiozinį, didingą paradą bulvaru į auditorium. Paradžas pėsčiųjų ir važiuotųjų užėmė daugiau nei 1½ mylios.

Pėstieji Pirmiausi ir Gražiausi.

Dievo Apveizdos parapija, Bridgeport, So. Chicago, Roseland ir West Pullman lietuviai parade dalyvavo pėsti ir darė didelio išpūdžio.

Ypač Dievo Apv. parap. buvo iškilmei prisiruošusi: keturi raiteliai — Vytauto laikų kariūnai, geležiniais rūbais, su šalmais ir ragotinėmis vedė kelią, paskui dvi vėliavos — Amerikos ir Lietuvos, mokykla tautiškuose rūbuose, paskui Šv. Kazimiero Akademija “in corpore,” jaunimas, puošnus istorinis flotas, vaizduojąs Vytautą, Laisvąją Lietuvą ir Pavergtąją

Lietuvos dalį su dideliu Lietuvos žemlapiu, kuriam okupuotoji dalis tamsiai nudažyta rodė gedulą. Paskui ėjo skaitlingos draugijos iš paminėtų kolonijų.

Pėsčiuosius sekė papuoštąjį automobilių paradą iš Marquette Parko, Town of Lake, Brighton Parko, Cicero, North Side ir West Side. Čia visų dėmesį traukė Town of Lake kolonija su savo vaikų benu ir dviem dailiais istoriniais flotais.

Auditorija Permaža.

Virš 6000 sėdinių Ashland Auditorija pasirodė permaža. Apačia, galerija, šonai ir takai buvo pilni. Pusė važiuotųjų žmonių, kol surado vietos automobiliui pastatyti, atėję prie salės jau rado pilną ir turėjo grįžti namo.

Programas.

Programą atidarė keturi trimitininkai ir p-lė Petkiūtė (Šv. K. Ak. mokinė) prologu “Vytauto himnas.” Įžangos žodį ima C. V. K. pirm. p. L. Šimutis. Kalba susijaudinęs. Parodos išpūdžiai jį labai paveikę. Kviečia adv. Mastauską programai vesti.

Ant scenos apie keturias dešimtis sėdinių užėmė Komiteto nariai, dvasiškija, kalbėtojai, kurių tarpe buvo Lietuvos konsulas Kalvaitis, žydų atst. Komajko, gudų atst. Voronko, Ill. Valstybės prokuroras Swanson su žmona, keletas teisėjų ir k.

4 val. atvyksta Illinois valstybės gubernatorius p. L. Emmersonas. Pas duris aukštąjį svečią pasitinka 10 Dievo Apv. parap. mokyklos mergaičių, tautiniuose rūbuose, Centralinio Komiteto nariai ir miniai triukšmingai plojant, nulydimas ant estrados. Čia anglų laikraščių reporteriai nutraukia paveikslus.

Be gubernatoriaus, gražias kalbas pasakė: valstybės prokuroras Swanson, Lietuvos kons. Kalvaitis, teisėjas D. Shannan, adv. Borden, žydų atst. Komaiiko,

gudų atst. Voronko (kalbėjo gudiškai), teisėjas Helander ir Komiteto pirm. L. Šimutis.

Tūkstantinis Choras Pagražino Iškilmes.

Jungtinis parapijų choras, vedamas komp. A. Pociaus, šauniai, galingai padainavo "Vytauto himną," "Eina garšas," "Kur bėga Šešupė," "Jau slavai sukilo" ir Amerikos himną (po gubernatoriaus kalbos). Vyrų choras dainavo "Lietuva brangi," o G. Šidiškiūtė su Kurdirka ir Romanas su Čiapu duetus.

Iškilmė baigta Lietuvos himnu.

Žodžiu, Vytauto 500 sukaktuvių pami-

nėjimas Chicagoj kuogeriausia pavyko. Geriau nei negalėjo.

NEW PHILADELPHIA, PA.

Gabiai mokytojaujant Seserims Kazimierietėms, visas New Philės vaizdas keičiasi. Vaikučiai pasidarė mandagūs, pamaldūs. Žmonės labai dėkingi mokytojoms. Jau turime visus 8 mokyklos skyrius. Gaila, kad mūsų darbštusis klebonas nesveikas. Visa širdimi besidarbuodamas gerb. klebonas kun. S. C. Mozūras, tiek iliego, jog turi ieškotis sau pagelbininkų. Linkime sveikatos. Ašarėlė.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodel protestonai sako, jog katalikai laužo pirmąjį Dievo įsakymą, garbindami Šv. Paną Mariją.

J. Kalnas iš Spring Valley, Ill.

ATSAKYMAS. — Protestonai klaidingai mano, būk mes atiduodame dievišką pagarbą Šv. P. Marijai. O taip nėra. Šv. P. Marijos prašome: "melski už mus," o Dievo: "pasigailėk mūsų." Šv. Panelė Marija yra žmogus, be galo žemesnė už Dievą. Bet Dievas ją išaukštino labiau už visus žmones, nes ją išrinko Dievo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, motina. Ir mes Šv. P. Mariją tiek gerbiame, kiek ją pagerbė Dievas, nes ji tikrai yra Dievo Motina.

KLAUSIMAS. — Mane gundė palakioti orlaiviu, bet aš nesutikau ir labai pykstu ant tų, kurie save išstato mirties pavojun. Ar aš nenusikalstu?

O. Sam—nė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Nenusikaltot. Tamsta pateisina noras, kad žmonės Dievui nenusikalstu, ir matydama, sulig savo manymu, būk jie išsistato mirties pavojun, — nekantraujate.

Lakioti orlaiviu nėra nuodėmės. Jau tiek yra patobulinti orlaiviai, kad nesu-

daro rimto pavojaus gyvybei. Iš daugybės, aišku, pasidaro nelaimių. Bet mirtis gali patikti ir gatvekariu bevažiuojant.

KLAUSIMAS. Kuomet sekmadienį ateinu į bažnyčią, esu gerame ūpe. Kada prasideda mišios, karšta meilė traukia širdį melstis. Bet štai pertrauka. Pamokslas. Klebonas skelbia vardus pavardes aukotojų ir jų aukų didumą. Jis rugoja, kad žmonės mažai aukoja, kad jie žiūri tik savo reikalų, o bažnyčios ne.

Manyje kyla kritika. Kam visi tie aukų skelbimai? Kam tie rugojimai? Mišios ir biznis labai blogas dalykas. Kunigas yra tam, kad žmones mokyti. Piniginiai reikalai ne vietoje bažnyčioje.

Nuo tos kritikos atšala širdis ir mano maldos pasidaro kaip gramafono. Ar aš čia kaltas, ar pamokslininkas?

Chicagietis.

ATSAKYMAS. Dalinai esi kaltas pats, ir tie parapijiečiai, kuriems visiškai nerūpi piniginiai parapijos ir bažnyčios reikalai. Klebonas būtų kaltas tik tuomet, jei visiškai bereikalingai nuolatos bažnyčioje kalbėtų apie pinigų.

Kritikuoti kitą asmenį yra labai lengvas darbas. Šioje gadynėje kiekvienas mano turįs teisę visus kritikuoti. Vaikai,

kurie dar nemoka lemťai savo nosies tvar-kyti, jau bando savo tėvus kritikuoti. Taip eina nuo apačios aukštyn.

Žinoma, lengviausias kritikai maistas — kunigas. Kas jį “nabagelį” nekritikuoja? Ar jis daro vienaip, ar jis daro kitaip, ką nors vis jį kritikuoja.

Pats kritikuoja savo kleboną, kad jis bažnyčioje skelbia aukotojų pavardes ir jų aukas. Jei klebonas neskelbs, tai už tai jį kritikuos kiti. Dar atsiras tokių, kurie jį apvagins. “Štai, sakys, daviau auką ir nepaskelbė. Greičiausiai įsikišo sau į kišenę.”

Sakai galėtų paskelbti, iškabindamas prie durų aukotojų surašą arba per “janitorių” pasakydamas.

Jei jis taip padarys, tai kritikuos, kurie nemoka skaityti ir tie, kurie jausis užsigavę, kad jie tik iš “džianitoriaus” sužino apie savo aukas. Man rodos, kad nei pats nebūtum patenkintas tokiais pranešimais.

Geriausiai bus taip: pats ir kuriuos tie piniginiai pranešimai neinteresuoja, nekreipkite į juos dėmesio. Melskitės sau ramiausiai ir viskas.

Davimas aukų Dievo garbei, Jo Bažnyčiai, Jo maldos namams išlaikyti, Jo pamaldų apeigoms pagražinti, yra paties Dievo įsakytas ir užgirtas. Apie tai “Lai-ve” jau buvo aiškinta.

Aukotojų pavardės skelbiamos, kad katalikai jų intencija pasimelstų. Daug katalikų daugiau aukoja negu jų pareiga reikalauja. Jie tai daro, kad palengvintų mažiau turintiems ir negalintiems pilnai remti bažnyčios reikalų. Bet už tat laukia ir turi teisę laukti, kad kiti už juos aukotų Dievui nors dalį savo maldų ir gerų darbų.

Klebonas skelbia aukotojų pavardes, kad ir kiti, kurie pamiršo savo pareigą remti parapijos reikalus, atsimintų ir eitų savo pareigas. Pats pripažinsi, kad y-

ra daug tokių katalikų, kurie tik paraginti aukoja.

Klebonas paprastai išrūgoja visiems tiems, kurie ištenka pinigų nereikalingiems daužymosi automobiliais, “šovams,” “parėms,” pasilinksminimams, o niekad nesuranda atliekamo cento bažnyčios reikalams.

Galutinai, tu pats ir kiti panašūs pasidarbuokite, kad visi katalikai suprastų savo parapijos ir bažnyčios reikalus ir duotų jiems aprūpinti tiek, kiek būtinai reikia, tuomet turėsite pamato kritikuoti kleboną, jei jis per daug kalbės apie pinigų.

Dabar paprastai taip yra: kelios dešimtys parapijiečių koteisingiausiai ir pilnai atiduoda, kas iš jų priklauso parapijai, gi kiti visi kysčioja tik trupinius.

Klebonui palikta išmokėti visiems algos, bėgančios išlaidos už šviesą, šilumą, telefoną ir pataisynius, nuošimčiai už paskolas, taksai, na ir skolos dalis.

Dabar pasakyk, iš kur klebonas gali paimti pinigų tiems visiems reikalams aprūpinti, kad didžiama parapijiečių nei ketvirdalio neįmokėjo to, ką turėjo įmokėti? Ar jis gali tylėti, kuomet iš visų pusių jį spaudžia reikalvimai mokėti “bilas?” Aišku, kad ne.

Taigi — kaltink ne kleboną, bet parapijiečius, kurie nesirūpina parapijos reikalais; šviesk juos, kad visi susiprastų ir taupintų nuo nereikalingų išlaidų, o atiduotų “Dievui, kas yra Dievo.”

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.